

Brusel 24. června 2026
(OR. en)

11076/26

COPEN 241
JAI 877
EJUSTICE 32
DROIPEN 116
IXIM 144

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	19. června 2026
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2026) 284 final
Předmět:	ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ o výměně informací získaných z rejstříků trestů prostřednictvím Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) mezi členskými státy

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2026) 284 final.

Příloha: COM(2026) 284 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 19.6.2026
COM(2026) 284 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

**o výměně informací získaných z rejstříků trestů prostřednictvím Evropského
informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) mezi členskými státy**

{SWD(2026) 152 final}

1. Úvod

Účelem Evropského informačního systému rejstříku trestů (ECRIS) je zlepšit bezpečnost v prostoru svobody, bezpečnosti a práva v EU umožněním účinné výměny informací mezi členskými státy o předchozích odsouzeních v trestním řízení, která byla vynesena trestními soudy v EU. Systém ECRIS byl uveden do provozu v dubnu 2012. Řídí se rámcovým rozhodnutím Rady 2009/315/SVV ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy¹. Rozhodnutí Rady 2009/316/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů bylo nahrazeno směrnicí (EU) 2019/884, ale pro Dánsko a Irsko je stále závazné².

Dne 29. června 2017 přijala Komise svou první statistickou zprávu v souladu s článkem 7 rozhodnutí Rady 2009/316/SVV, která se týkala období od dubna 2012 do 31. prosince 2016³. Druhá statistická zpráva Komise, přijatá dne 21. prosince 2020, se týkala období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2019⁴.

Tato zpráva⁵ je třetí statistická zpráva Komise týkající se výměny informací získaných z rejstříků trestů prostřednictvím systému ECRIS mezi členskými státy. Účelem zprávy je posoudit, jak výměny informací mezi členskými státy dodržují právní rámec systému ECRIS, a určit případné problémy v oblasti účinnosti systému s cílem napravit stav. Komise si vyhrazuje právo přijmout veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby členské státy plnily své právní povinnosti, jak jsou stanoveny v rámcovém rozhodnutí Rady 2009/315/SVV.

Tato zpráva byla přijata před zprovozněním systému ECRIS-TCN, který doplní systém ECRIS o účinný mechanismus výměny informací o odsouzených státních příslušnících třetích zemí⁶, s cílem zhodnotit výměnu informací mezi členskými státy před zahájením provozu tohoto nového systému.

1.1 Statistiky systému ECRIS

Tato zpráva poskytuje přehled o využívání systému ECRIS v pětiletém období od **1. ledna 2020 do 31. prosince 2024**. Je k ní přiložen pracovní dokument útvarů Komise SWD(2026) 152 (dále jen „pracovní dokument útvarů Komise“). Některé statistiky ve zprávě poskytují obecný přehled o třináctiletém období fungování systému ECRIS od jeho uvedení do ostrého provozu v dubnu 2012. Srovnávací statistické údaje o všech členských státech a statistické tabulky jednotlivých členských států v oddíle 3 pracovního dokumentu útvarů Komise se však vztahují na výměnu informací prostřednictvím systému ECRIS v posledních pěti letech, a to mezi lety 2020–2024. Jako referenční bod byly případně použity statistiky z předchozích let. Zpráva obsahuje také **údaje o výměnách se Spojeným královstvím do 31. prosince 2020**⁷.

Zpráva vychází ze statistik, které systém generuje automaticky a členské státy je následně zasílají Komisi. Z 233 statistických ukazatelů stanovených pro systém ECRIS byl proveden výběr, aby byly zveřejněny pouze nejpodstatnější a nejsmysluplnější informace. Členské státy

¹ Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 23 – ve znění směrnice (EU) 2019/884, Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 143.

² Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 33. Toto rozhodnutí bylo nahrazeno směrnicí (EU) 2019/884 ve vztahu k členským státům, které jsou touto směrnicí vázány – počínaje dnem 28. června 2022.

³ COM/2017/341 final, SWD/2017/242 final.

⁴ COM/2020/778 final, SWD/2020/378 final.

⁵ Na základě čl. 13a odst. 3 rámcového rozhodnutí 2009/315/SVV.

⁶ Viz oddíl 2.9.

⁷ Spojené království bylo členským státem EU do 31. ledna 2020, ale na základě čl. 127 odst. 1 dohody o vystoupení pokračovalo ve výměně informací prostřednictvím systému ECRIS během přechodného období, které skončilo 31. prosince 2020. V současné době si Spojené království vyměňuje informace z rejstříků trestů s členskými státy EU na základě dohody o obchodu a spolupráci.

byly také požádány, aby sdělily počet odsouzení státních příslušníků jiných členských států vynesných na jejich území, aby bylo možno poskytnout Komisi přehled o tom, jak je oznamovací postup prováděn. Zpráva obsahuje údaje o odsouzeních za rok 2020 přijaté od všech 27 členských států a Spojeného království.

1.2 Obecné zásady systému ECRIS

Systém ECRIS je založen na decentralizované struktuře, kde se informace z rejstříku trestů vyměňují elektronicky, výlučně mezi ústředními orgány členských států.

Každý členský stát, který odsoudil občana jiného členského státu, má povinnost co nejdříve oznámit veškeré informace týkající se odsouzení (**oznámení o nových odsouzeních**) v systému ECRIS dotčenému členskému státu (dále jen „členskému státu, jehož je daná osoba státním příslušníkem“), a to včetně následných aktualizací (**oznámení o aktualizacích**).

Členský stát, jehož je daná osoba státním příslušníkem, tedy vede centrální archiv všech odsouzení, která vedle odsouzení v daném členském státě vynesly nad jeho státními příslušníky trestní soudy v jiných členských státech EU. Členský stát, jehož je daná osoba státním příslušníkem, je tedy povinen uchovávat a aktualizovat všechny informace přijaté přes systém ECRIS a v **krátkých lhůtách 10 nebo 20 dnů** poskytovat informace z rejstříku trestů (**odpovědi na žádost**), když je požaduje jiný členský stát (**žádosti o informace**)⁸.

1.3 Shrnutí

Více než deset let po svém spuštění dosáhl systém ECRIS v **roce 2022 významného milníku: všech 27 členských států bylo plně propojeno** a byl vytvořen a stabilizován maximální možný počet 702 propojení. Tím je zajištěno, že informace z rejstříků trestů si lze v EU vyměňovat bez technických překážek.

Po poklesu způsobeném pandemií a brexitem začal objem výměn opět růst a v roce 2024 dosáhl téměř 4,8 milionu zpráv, v průměru 400 000 měsíčně. Od roku 2017 se struktura výměn výrazně změnila – žádosti o informace nyní téměř pětkrát převyšují oznámení o odsouzeních.

Počet odsouzení občanů jiných členských států v roce 2020 výrazně poklesl, a to na přibližně 250 000 ročně, a od té doby se udržuje na této úrovni, což vede k **menšímu počtu oznámení o nových odsouzeních**. V roce 2024 počet oznámení klesl na 260 000, což je srovnatelné s rokem 2014. **Všechny členské státy nyní zasílají oznámení o nových odsouzeních** a mnohé z nich již vyřídily **nevyřízené případy**, avšak ne všechna odsouzení jsou oznamována, zejména Dánskem, Irskem, Lucemburskem, Slovenskem a Rumunskem.

⁸ Podrobný popis obecných zásad, jimiž se řídí výměna informací prostřednictvím systému ECRIS, viz oddíl 1 pracovního dokumentu útvarů Komise.

Počet žádostí o informace se i nadále postupně zvyšoval a v roce 2024 dosáhl 1,2 milionu. Rok 2019 přinesl úplnou změnu ve využívání systému ECRIS, který byl častěji využíván pro jiné účely než pro trestní řízení. V roce 2024 tvořily tyto žádosti 56 % všech žádostí a týkaly se především prověřování pro účely náboru do zaměstnání zahrnujícího kontakt s dětmi nebo žádostí osob, které chtěly získat vlastní výpis z rejstříku trestů.

Některé členské státy však stále v omezené míře využívají systém ECRIS k vyžádání informací z rejstříku trestů, například Řecko, Bulharsko, Estonsko, Maďarsko, Irsko, Itálie, Lotyšsko, Malta a Slovinsko. Zatímco některé členské státy (Belgie, Chorvatsko, Maďarsko, Irsko, Itálie, Lucembursko, Slovinsko a Slovensko) využívají systém ECRIS výlučně nebo téměř výlučně pro účely trestního řízení, jiné vyžadují informace téměř výlučně pro jiné účely (Česko, Kypr, Řecko a Španělsko).

V roce 2024 obsahovalo informace o předchozích odsouzeních pouze 16,6 % odpovědí, což poukazuje na rostoucí podíl žádostí pro jiné účely než trestní řízení. Přesto více než 197 000 odpovědí odhalilo existenci předchozích odsouzení.

Míra odpovědí se oproti roku 2019 výrazně zlepšila, přičemž počet opožděných odpovědí se snížil o polovinu a počet žádostí, u nichž uplynula lhůta, se snížil více než pětinásobně. Po uplynutí zákonné lhůty však bylo stále odesláno 9,7 % odpovědí a u 38 000 žádostí vypršela lhůta, aniž by byla získána odpověď.

Navzdory pozitivnímu trendu v počtu aktualizací (254 000 v roce 2024) některé členské státy stále předávají pouze několik aktualizací (Bulharsko, Řecko, Irsko a Malta) nebo žádné (Estonsko a Slovinsko).

Došlo ke znepokojivému nárůstu počtu nezodpovězených žádostí – v letech 2020–2024 nebyla odpověď odeslána u 317 000 žádostí (5,8 % všech žádostí), většinou z Kypru, Bulharska, Chorvatska, Španělska a Řecka. Rostoucí tendence porušovat povinnost reakce na žádosti o informace je vzhledem k možným tragickým důsledkům znepokojující.

Počet výměn týkajících se státních příslušníků třetích zemí zůstává omezený (88 000 – 7 % všech žádostí), ačkoli se očekává, že se jejich počet zvýší po zahájení provozu systému ECRIS-TCN v roce 2027.

Mezi členskými státy přetrvávají značné rozdíly, pokud jde o činnost a pracovní zátěž.

2. Výměny v rámci systému ECRIS v číslech

2.1 Připojené členské státy

Systém ECRIS je decentralizovaný systém, kde by všechny členské státy měly být vzájemně propojeny. Členský stát je považován za připojený k systému ECRIS, jestliže si vyměňuje informace z rejstříků trestů alespoň s jedním připojeným členským státem.

V historii systému ECRIS bylo dosaženo **dalšího milníku – všechny členské státy jsou v současné době připojeny k systému ECRIS a vyměňují si informace z rejstříků trestů se všemi ostatními členskými státy.**⁹

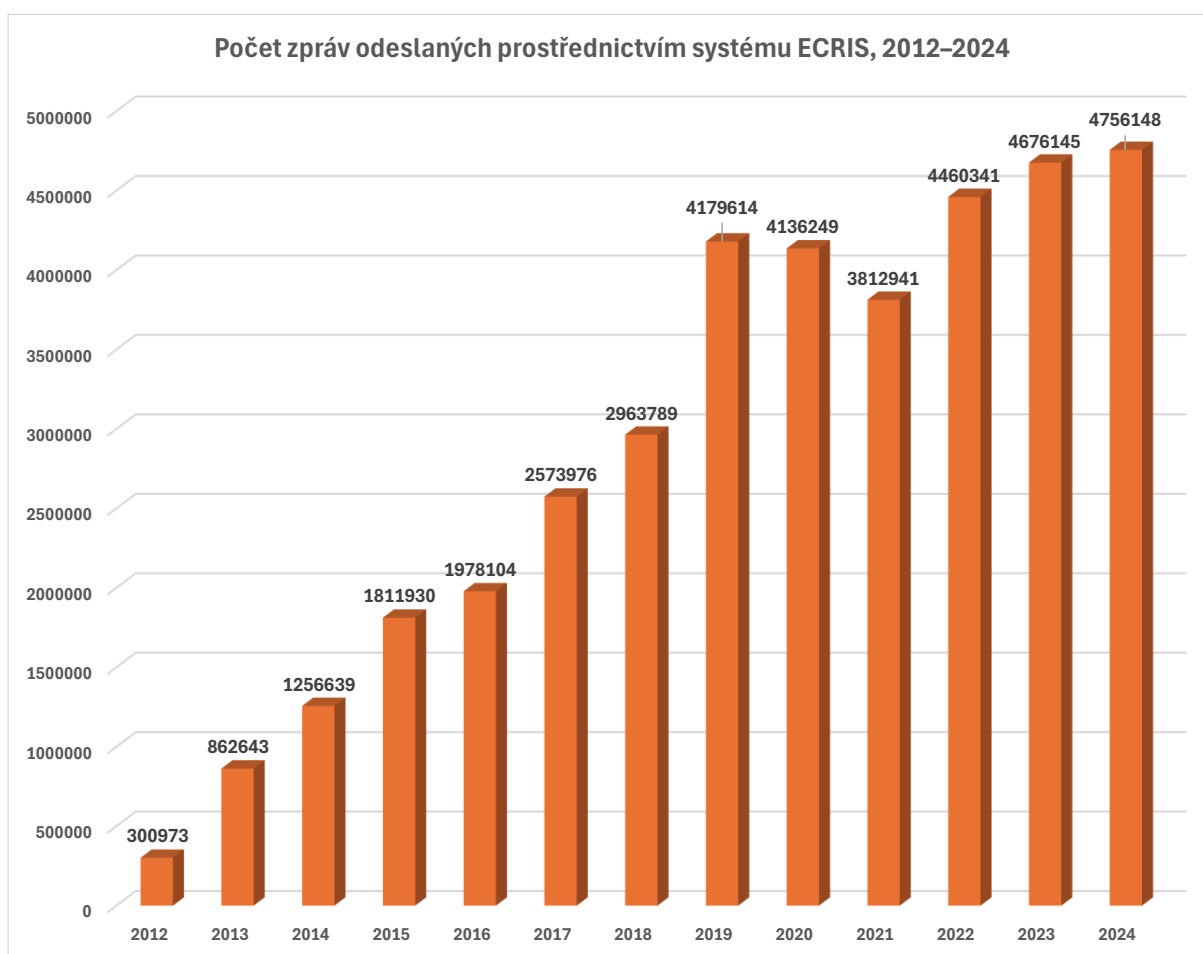
⁹ Historie připojení k síti systému ECRIS viz oddíl 2.1 pracovního dokumentu útvarů Komise.

Systém ECRIS byl zprovozněn v roce 2012 a v té době měl celkem 173 propojení z možných 702 propojení (27 připojených členských států). Do konce roku 2019 bylo zřízeno 670 propojení (90 % z celkového počtu 756 tehdy možných propojení). Teprve v roce 2022, po deseti letech fungování systému ECRIS, bylo **zřízeno všech 702 možných propojení**¹⁰ mezi členskými státy, která jsou od té doby stabilní.

➤ **Všech 27 členských států připojených k systému ECRIS a vyměňujících si informace z rejstříků trestů se všemi ostatními členskými státy**
Po deseti letech fungování bylo v historii systému ECRIS dosaženo **dalšího milníku – v roce 2022 bylo zřízeno všech 702 možných propojení** mezi členskými státy, která jsou od té doby stabilní.

2.2 Celkový počet vyměněných zpráv

Níže uvedený graf znázorňuje rostoucí roční objem zpráv vyměňovaných mezi všemi připojenými členskými státy od dubna 2012, kdy byl systém ECRIS uveden do provozu, do 31. prosince 2024. Je třeba poznamenat, že v roce 2012 byl systém v provozu pouze osm měsíců. Do tohoto počtu jsou zařazeny všechny typy zpráv: oznámení, aktualizace, žádosti, odpovědi, odmítnutí, jiné odpovědi a výměny doplňujících informací.

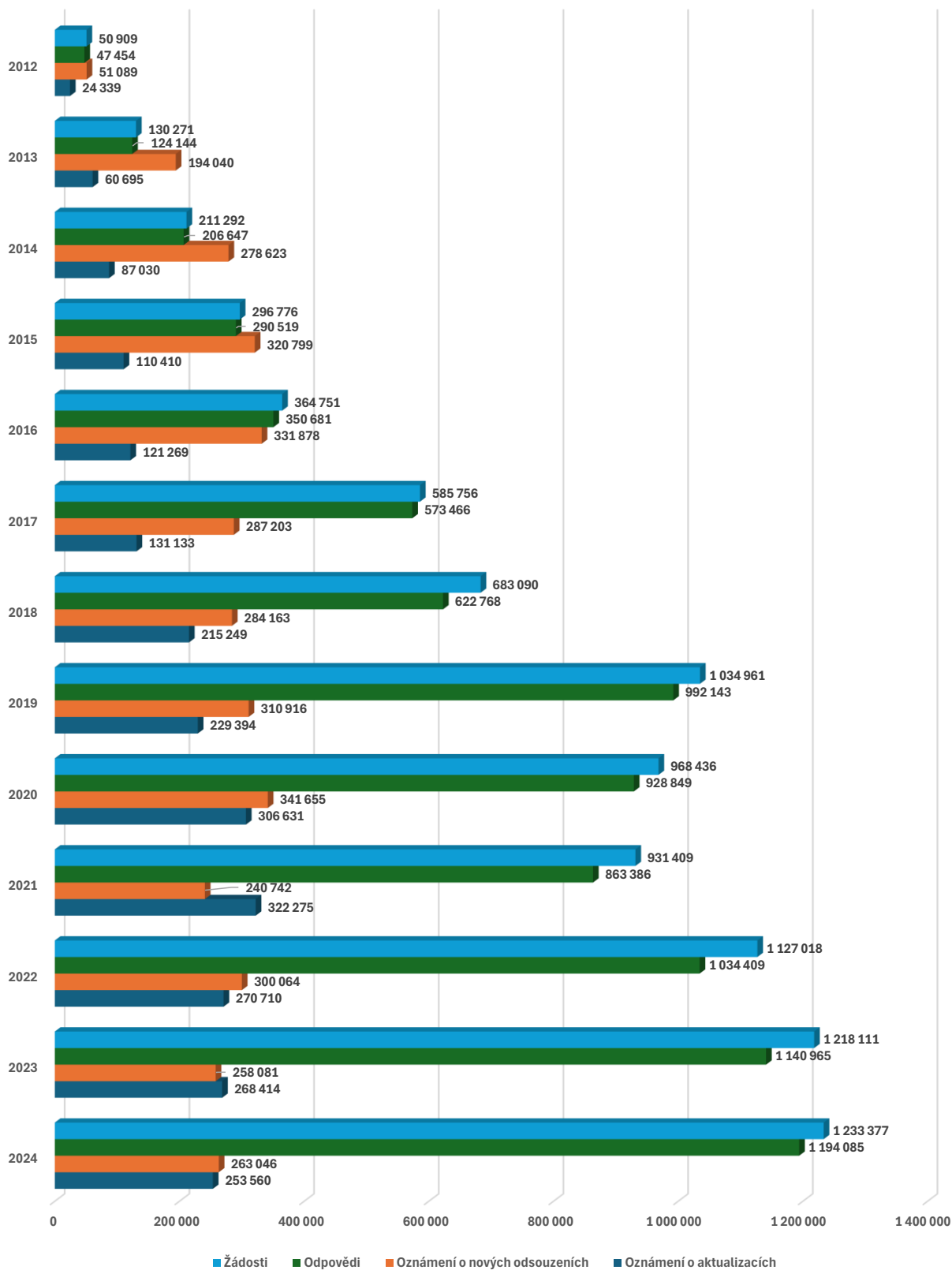
¹⁰ Tento počet zohledňuje současný počet členských států po brexitu, tj. 27 (27*26).

Roční objem zpráv **rychle rostl až do roku 2019**, kdy dosáhl téměř **4,2 milionu**, přičemž v průměru se jednalo o 348 000 zpráv měsíčně. **Období pandemie** a následné omezení cestování přineslo v **roce 2020 stabilizaci** tohoto počtu a poté **prudký pokles v roce 2021** na **3,8 milionu** zpráv. K tomuto poklesu přispělo i vystoupení Spojeného království ze systému ECRIS k 1. lednu 2021. V roce 2022 začal objem zpráv opět stabilně růst a v **roce 2024 dosáhl téměř 4,8 milionu, což představuje v průměru 400 000 zpráv měsíčně**.

Níže uvedený graf znázorňuje vývoj počtu odeslaných žádostí, odpovědí na žádosti, oznámení o nových odsouzeních a oznámení o aktualizacích za třináct let fungování systému ECRIS. Mezi odpovědi patří odpovědi na žádosti, odmítnutí žádostí a další odpovědi¹¹.

¹¹ Jiné odpovědi jsou například odpovědi obsahující více nalezených osob nebo případy, kdy daná osoba není státním příslušníkem členského státu, který požaduje informace atd.

Celkový počet žádostí, odpovědí, oznámení o nových odsouzeních a oznámení o aktualizacích

Poměr mezi počtem oznámení o nových odsouzeních, žádostí a odpovědí na žádosti se od roku 2017 začal radikálně měnit. Z téměř stejného počtu žádostí v každé z těchto tří kategorií v roce 2016, který činil zhruba 350 000 ročně v každé kategorii, byl počet žádostí o informace a související počet odpovědí na žádosti v letech 2019 a 2020 třikrát vyšší než počet oznámení a v letech 2023 a 2024 převýšil počet oznámení téměř pětkrát.

V roce 2020 se počet oznámení o nových odsouzeních zvýšil na 340 000¹², ale v roce 2021 opět klesl a do konce roku 2024 se stabilizoval na poměrně nízké úrovni přibližně 260 000 ročně, což odpovídá úrovni počtu z roku 2014. Vzhledem k rostoucí síti propojení mezi členskými státy a skutečnosti, že ve srovnání s předchozím vykazovaným obdobím mělo méně členských států problémy s oznamováním všech nových odsouzení¹³, tato změna naznačuje pokles počtu odsouzení občanů jiných členských států.

Naproti tomu počet žádostí o informace a souvisejících odpovědí neustále roste – od roku 2020 o 25 % – a v roce 2024 dosáhl celkem 1,2 milionu pro každou z těchto kategorií. Tento nárůst není tak dramatický jako v předchozím referenčním období¹⁴, kdy došlo k zásadní změně ve využívání systému ECRIS, přičemž účely jiné než trestní řízení třikrát převažovaly nad účely souvisejícími s trestním řízením (další podrobnosti viz oddíl 2.8). Stálý nárůst počtu žádostí za třináct let fungování systému ECRIS je rovněž pozitivní známkou toho, že v členských státech roste povědomí o nutnosti používat tento systém za účelem vyžádání informací v průběhu trestního řízení, aby bylo možné v souladu s rámcovým rozhodnutím 2008/675/SVV zohlednit předchozí odsouzení¹⁵.

➤ **Počet vyměněných zpráv se po pandemii opět zvýšil a v roce 2024 dosáhl 4,8 milionu**
Období pandemie, související omezení cestování a brexit způsobily prudký pokles počtu vyměněných zpráv na 3,8 milionu v roce 2021. V roce 2022 začal objem zpráv opět stabilně růst a v roce 2024 dosáhl téměř 4,8 milionu, což představuje v průměru 400 000 zpráv měsíčně. Poměr počtu oznámení o odsouzeních, žádostí a odpovědí na žádosti se od roku 2017 radikálně změnil, přičemž v roce 2024 počet žádostí o informace téměř pětkrát převýšil počet oznámení.

2.3 Počet oznámení, žádostí a odpovědí podle členských států

Následující graf ukazuje celkový počet zaslaných žádostí, odpovědí na žádosti, oznámení o nových odsouzeních a oznámení o aktualizacích podle členských států v průběhu pěti let od roku 2020 do roku 2024¹⁶.

¹² Tento nárůst byl způsoben především tím, že Spojené království v roce 2020 zaslalo 95 000 nevyřízených oznámení (trojnásobek obvyklého počtu oznámení zasílaných Spojeným královstvím každý rok), než vystoupilo ze systému ECRIS.

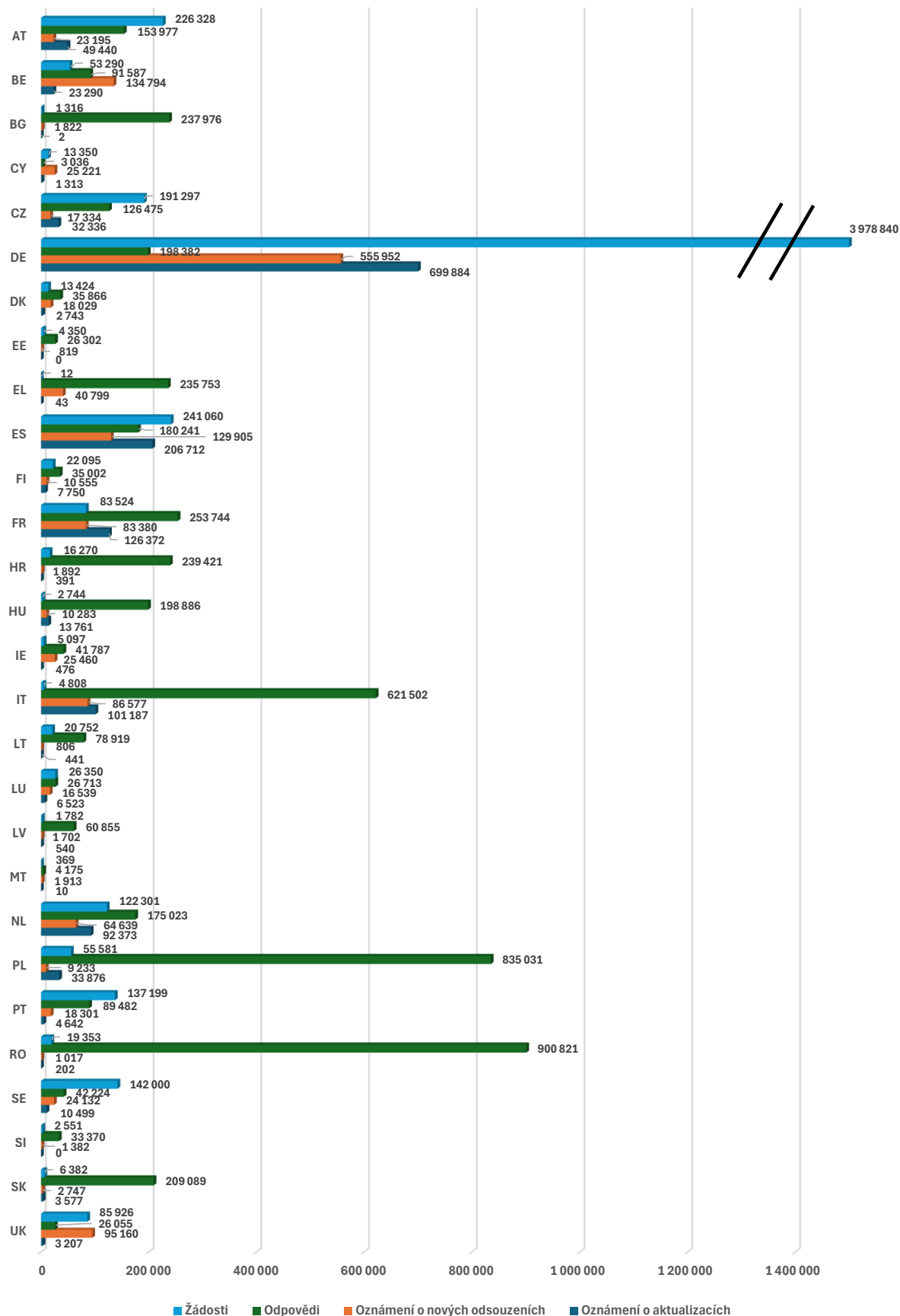
¹³ Jak je uvedeno v oddíle 2.4 níže.

¹⁴ Období 2017–2019, na které se vztahuje druhá statistická zpráva.

¹⁵ Úř. věst. L 220, 15.8.2008, s. 32.

¹⁶ Roční údaje za toto období viz oddíl 2.2 pracovního dokumentu útvarů Komise.

Celkový počet žádostí, odpovědí, oznámení o nových odsouzeních a oznámení o aktualizacích podle členských států, 2020–2024

Stejně jako v předchozích letech byly nejaktivnějšími členskými státy z hlediska celkového objemu těchto čtyř typů zpráv Německo (25 % všech vyměněných zpráv), Polsko (4,2 %), Rumunsko (4,2 %), Itálie (3,7 %) a Španělsko (3,5 %).

Čísla ukazují **značné rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o využívání systému ECRIS a pracovní zátěž**. Některé členské státy **požadují informace výrazně častěji, než jsou o poskytnutí informací samy žádány**. Například Německo podalo v letech 2020–2024 téměř 4 miliony žádostí, ale obdrželo pouze 198 000 žádostí, a Švédsko zaslalo 142 000 žádostí a obdrželo 42 200 žádostí¹⁷. Mnoho členských států naopak dostává **značný počet žádostí**, přičemž samy zasílají žádostí méně: např. Rumunsko (901 000 poskytnutých odpovědí oproti 19 400 odeslaným žádostem), Polsko (835 000 oproti 55 600), Itálie (622 000 oproti 4 800)¹⁸. Jiné členské státy **zasílají velké množství oznámení** o nových odsouzeních členským státům, jejichž je pachatel státním příslušníkem, zatímco žádostí o informace zasílají méně. Patří mezi ně Belgie (135 000 odeslaných oznámení, 53 300 odeslaných žádostí), Itálie (86 600 oznámení, 4 800 žádostí) a Řecko (40 800 oznámení, 12 žádostí).

➤ **Významné rozdíly mezi členskými státy z hlediska jejich činnosti v systému ECRIS a jejich pracovní zátěží**

Některé členské státy zasílají podstatně více **žádostí o informace, než dostávají** (Německo, Švédsko a Rakousko), zatímco jiné **při odpovídání na tyto žádosti čelí značné pracovní zátěži** (Rumunsko, Polsko, Itálie, Francie, Chorvatsko, Bulharsko a Řecko). Pracovní zátěž pro některé další členské státy (Belgie, Itálie a Řecko) vzniká většinou zasíláním **velkého počtu oznámení** o nových odsouzeních členským státům, jejichž je pachatel státním příslušníkem.

2.4 Oznámení

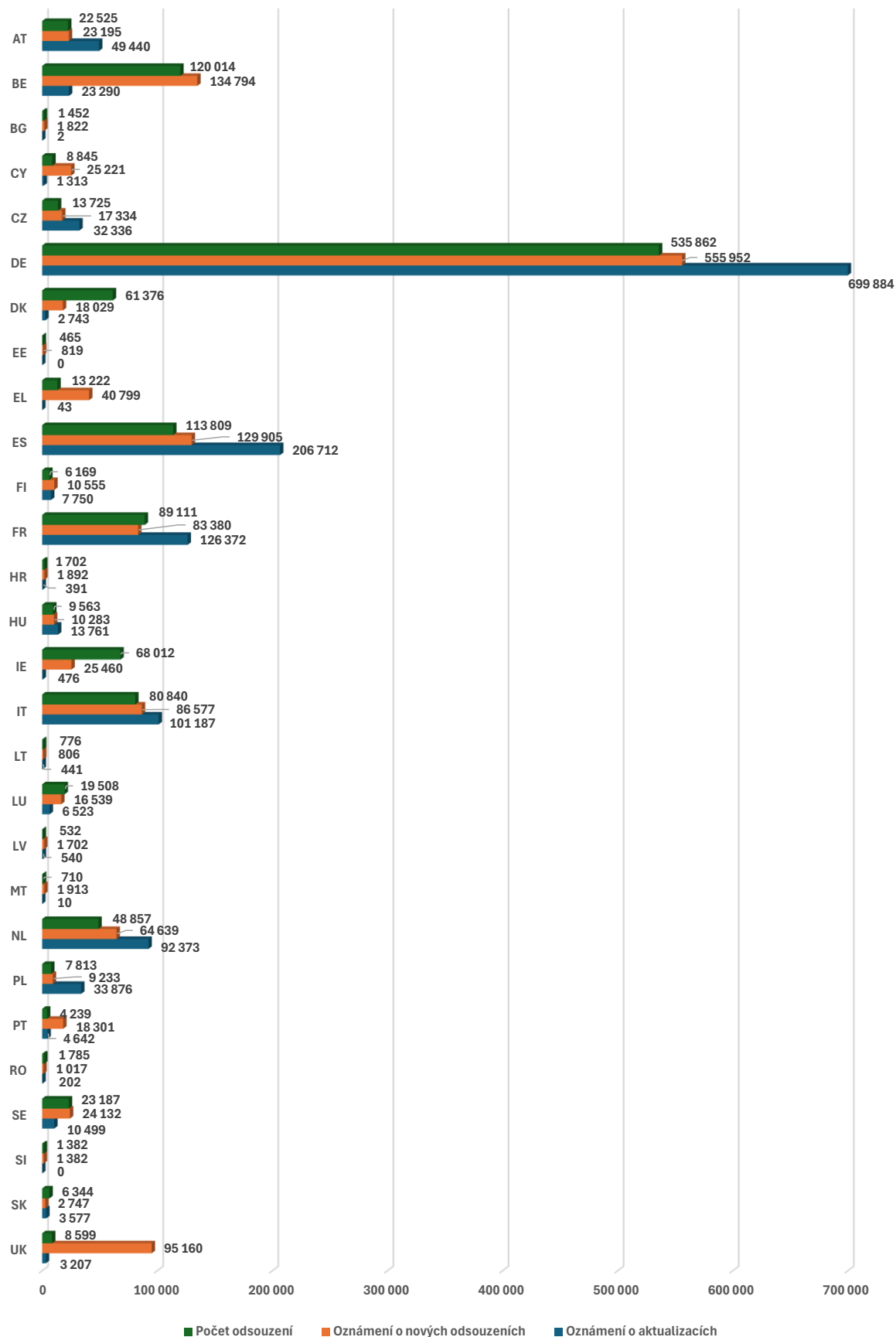
Graf níže znázorňuje celkový objem odsouzení státních příslušníků jiných členských států, odpovídající oznámení o těchto odsouzeních a oznámení o aktualizacích zaslaných jednotlivými členskými státy v průběhu pěti let, a to od roku 2020 do roku 2024¹⁹.

¹⁷ Podobně je na tom Rakousko (226 300 odeslaných žádostí, 154 000 přijatých žádostí) a Česko (191 300 odeslaných žádostí, 126 500 přijatých žádostí).

¹⁸ Podobně je na tom Francie (254 000 poskytnutých odpovědí oproti 83 500 odeslaným žádostem), Chorvatsko (239 400 oproti 16 300), Bulharsko (238 000 oproti 1 300), Řecko (236 000 oproti 12), Slovensko (209 000 oproti 6 400) a Maďarsko (199 000 oproti 2 700).

¹⁹ Roční údaje za toto období viz oddíl 2.3 pracovního dokumentu útvarů Komise.

**Celkový počet odsouzení a oznámení (o nových odsouzeních a aktualizacích)
podle členských států, 2020–2024**

V

průběhu vykazovaného období bylo v členských státech **vyneseno 1 270 000 nových odsouzení občanů jiných členských států**, v průměru **250 000 odsouzení ročně**. **Počet odsouzení v roce 2020 výrazně poklesl** a od té doby zůstává na stejné úrovni, což vedlo k **poklesu počtu oznámení o nových odsouzeních**.

Členské státy v tomto období zaslaly celkem přibližně **1,4 milionu oznámení o nových odsouzeních a 1,4 milionu oznámení o aktualizacích**.

Počet zaslaných oznámení se v jednotlivých členských státech značně lišil, a to od 556 000 oznámení o nových odsouzeních zaslaných Německem po 800 takových oznámení zaslaných Litvou a Estonskem v průběhu pěti let. Tyto rozdíly vysvětlují zejména dva faktory: velikost země a počet odsouzení státních příslušníků jiných členských států (státní příslušníci jiných členských států EU)²⁰.

Nejaktivnějšími členskými státy, pokud jde o zasílání **oznámení o nových odsouzeních**, byly Německo (40 % všech takových oznámení), Belgie (9,6 %) a Španělsko (9,3 %). Podobně je tomu i v případě **oznámení o aktualizacích**: Německo (49 %), Španělsko (15 %) a Francie (9 %).

Ve vykazovaném období 2020–2024 **se příslušné podíly oznámení o nových odsouzeních a oznámení o aktualizacích pohybovaly kolem 50 %**. Konkrétně v roce 2024 tvořila tato oznámení 51 %, resp. 49 %, ve srovnání s 58 %, resp. 42 % v referenčním roce 2019. Je třeba zmínit, že před rokem 2018 představovaly aktualizace pouze zhruba jednu třetinu všech oznámení. Současný **významný nárůst počtu aktualizací** u mnoha členských států by měl být považován za pozitivní známku, že se zvyšuje jejich povědomí o důležitosti sdělování následných změn v původních oznámeních.

Příslušné podíly oznámení o nových odsouzeních a oznámení o aktualizacích se v jednotlivých členských státech značně lišily, a to od čtyřnásobného (v případě Polska) nebo více než dvojnásobného (v případě Rakouska a Česka) počtu aktualizací ve srovnání s počtem původních oznámení, přes zhruba stejný podíl obou kategorií oznámení (v případě Itálie, Nizozemska a Maďarska) až po aktualizace, které tvoří nepatrnou část všech oznámení (v případě Bulharska, Kypru, Řecka, Irska, Malty a Rumunska). V případě Německa, Španělska a Francie, které ve vykazovaném období zaslaly nejvyšší celkový počet oznámení, činily aktualizace přibližně 56 %, 61 % a 60 %.

Pokud jde o problémy zjištěné v předchozích statistických zprávách, kdy mnoho členských států nezaslalo žádná oznámení o nových odsouzeních nebo aktualizacích nebo jich zaslalo jen málo, **situace se v letech 2020–2024 výrazně zlepšila, a to jak z hlediska počtu členských států, které plní své povinnosti, tak z hlediska objemu oznámených informací**.

Za prvé, **všechny členské státy nyní zasílají oznámení o nových odsouzeních, některé však stále neoznamují všechna odsouzení vynesena na svém území**, včetně Dánska (43 300 chybějících oznámení, 70 % odsouzení nebylo oznámeno), Irska (42 600, 63 %), Slovenska (3 600, 57 %), Rumunska (800, 43 %) a Lucemburska (3 000, 15 %). **Výsledkem bylo, že tato odsouzení nebyla v členských státech, jehož jsou dané osoby státními příslušníky, zaregistrována**.

²⁰ Viz statistiky Eurostatu: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Non-national_population_by_group_of_citizenship_1_January_2024.png.

Na druhou stranu byl ve většině členských států **zaznamenán nový jev**²¹ zasílání **množství oznámení o nových odsouzeních, které výrazně převyšuje skutečný počet odsouzení**. To může být důsledkem toho, že členské státy oznamují **nevyřízené případy odsouzení z předchozích let**.

Za druhé, dva členské státy (Estonsko a Slovinsko) **nezaslaly žádné aktualizace** předchozích oznámení a další čtyři členské státy **zaslaly nízký počet** aktualizací, a to Bulharsko (2), Řecko (43), Irsko (476) a Malta (10). Když členský stát, který rozsudek vydal, nezasílá aktualizace, pak **členský stát, jehož je pachatel státním příslušníkem, zpracovává a rozšiřuje nespolehlivé informace, které nejsou aktuální**²².

➤ **Od vypuknutí pandemie bylo v EU vyneseno méně trestních odsouzení, což vedlo k poklesu počtu oznámení**

Počet odsouzení občanů jiných členských států v roce 2020 výrazně poklesl, a to z více než 320 000 v předchozích letech na **250 000 odsouzení ročně**, a od té doby zůstává na této úrovni, což způsobuje **pokles počtu oznámení o nových odsouzeních**. V roce 2024 celkový počet oznámení klesl na **260 000**, což je počet zaznamenaný v roce 2014.

➤ **Všechny členské státy zasílají oznámení o nových a nevyřízených odsouzeních, ale stále nejsou oznamována všechna odsouzení**

Ve srovnání s předchozími vykazovanými obdobími **se situace v letech 2020–2024 výrazně zlepšila a všechny členské státy nyní zasílají oznámení o nových odsouzeních**. Většina z nich navíc oznámila počet odsouzení, který výrazně převyšoval skutečný počet nových odsouzení v daném období, což naznačuje, že **oznamovaly nevyřízená odsouzení z předchozích let**.

Některé členské státy však stále neoznamují všechna odsouzení vynesená na jejich území (Dánsko, Irsko, Lucembursko, Slovensko a Rumunsko).

➤ **Navzdory pozitivnímu trendu nárůstu počtu aktualizací mnoho z nich stále zůstává neoznámeno**

Počet oznámení o aktualizacích neustále roste a v roce 2024 dosáhl 254 000. Aktualizace tvořily **polovinu všech odeslaných oznámení**, což je nárůst ze 42 % v roce 2019. Ačkoli aktualizace předchozích oznámení zasílá znatelně více členských států, **některé stále nezasílají žádné aktualizace** (Estonsko a Slovinsko) nebo jich zasílají **jen několik** (Bulharsko, Řecko, Irsko a Malta).

2.5 Žádosti o informace

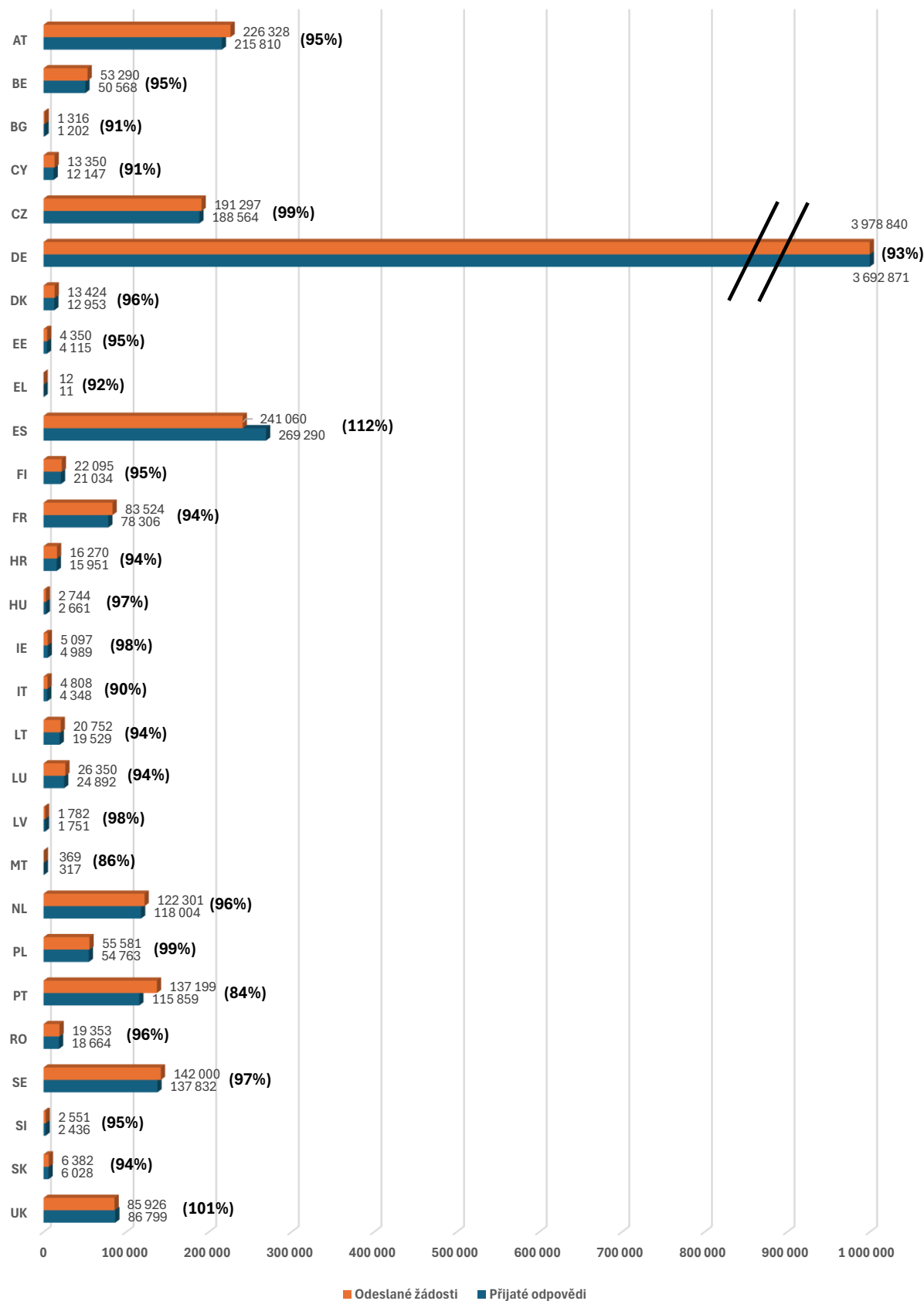
Níže uvedený graf porovnává celkový objem žádostí o informace zaslaných jednotlivými členskými státy v letech 2020–2024 s objemem obdržených odpovědí a uvádí procento žádostí, na které byla zaslána odpověď²³.

²¹ Belgie, Bulharsko, Kypr, Česko, Německo, Estonsko, Řecko, Španělsko, Finsko, Chorvatsko, Maďarsko, Itálie, Lotyšsko, Malta, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Švédsko a Spojené království.

²² Podrobná analýza statistik jednotlivých členských států týkajících se odsouzení a oznámení viz oddíl 3 pracovního dokumentu útvarů Komise.

²³ Roční údaje za toto období viz oddíl 2.4 pracovního dokumentu útvarů Komise.

**Celkový počet odeslaných žádostí a přijatých odpovědí podle členských států,
2020–2024**

V období 2020–2024 bylo podáno téměř **5,5 milionu žádostí o informace**. Jak je uvedeno v oddíle 2.2, roční **počet žádostí** od roku 2020 **vzrostl o 25 %** a v **roce 2024 dosáhl 1,2 milionu**.

Počet podaných žádostí se v jednotlivých členských státech značně lišil, a to od téměř 4 milionů žádostí zaslaných Německem po pouhých 12 žádostí zaslaných Řeckem. Hlavními faktory, které vysvětlují tyto rozdíly, jsou počet státních příslušníků jiných členských států pobývajících v daném členském státě a vnitrostátní právní předpisy, které stanoví povinnosti týkající se předkládání výpisů z rejstříků trestů.

Stejně jako v předchozích letech bylo **nejaktivnějším** členským státem z hlediska **podaných žádostí Německo (73 % všech žádostí v letech 2020–2024)**, následované Španělskem (4,4 %) a Rakouskem (4,1 %) ²⁴. Nejvýraznější nárůst počtu žádostí byl zaznamenán ve Švédsku a Rumunsku, které v roce 2024 zaslaly pětikrát více žádostí než v roce 2019, a také v Belgii a Španělsku, kde se počet zaslaných žádostí téměř ztrojnásobil.

Navzdory celkovému nárůstu počtu žádostí přetrvává problém, který byl zaznamenán v předchozích statistických zprávách a který spočívá v tom, že některé **členské státy neposílají téměř žádné žádosti** (Řecko) nebo že zasílají **malý počet žádostí** v poměru k počtu jejich obyvatel, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států EU (Bulharsko, Estonsko, Maďarsko, Irsko, Itálie, Lotyšsko, Malta a Slovinsko) ²⁵. V letech 2020–2024 navíc **výrazně poklesl počet zaslaných žádostí** ve Francii, Irsku a Itálii ve srovnání s referenčními údaji za rok 2019. Může to vést ke stavu, kdy trestní soudy mohou vydávat rozsudky bez znalosti minulých odsouzení v jiných členských státech, což je v rozporu s požadavky stanovenými v rámcovém rozhodnutí 2008/675/SVV. Kromě toho se tím ohrožuje preventivní účinek vyžadování výpisů z rejstříků trestů pro účely jiné než trestní řízení, jako je např. prověření před nástupem do zaměstnání.

Další analýzu a **rozdělení žádostí pro účely trestního řízení a pro jiné účely** najdete v oddíle 2.8.

Z výše uvedených údajů také vyplývá, že **ne všechny žádosti o informace jsou zodpovězeny** (viz také oddíl 2.6). Pokud jde o členské státy, které zaslaly nejvyšší počet žádostí, nebylo ve vykazovaném období zodpovězeno 7 % německých žádostí (286 000), 5 % rakouských žádostí (10 500) a až 15 % portugalských žádostí (21 300). Naproti tomu v případě Španělska počet odpovědí obdržených v tomto období přesáhl 11 % počtu jeho žádostí, což mohlo být způsobeno obdržením nevyřízených odpovědí od ostatních členských států.

➤ **Počet žádostí o informace dosáhl 1,2 milionu, přičemž tento počet pomalu, ale trvale roste**

Roční počet žádostí o informace od roku 2020 postupně rostl o 25 % a v roce 2024 dosáhl 1,2 milionu. Tento růst však nebyl tak dramatický jako v předchozím referenčním období.

Počet podaných žádostí se mezi členskými státy nadále značně lišil, a to od 4 milionů žádostí zaslaných Německem (73 % všech žádostí) po pouhých 12 žádostí zaslaných Řeckem v pětiletém vykazovaném období.

²⁴ Následuje Česko (3,5 % všech žádostí zaslaných v letech 2020–2024), Švédsko (2,6 %), Portugalsko (2,5 %) a Nizozemsko (2,2 %).

²⁵ Bulharsko zaslalo v letech 2020–2024 celkem 1 300 žádostí, Estonsko 4 350, Maďarsko 2 700, Irsko 5 100, Itálie 4 800, Lotyšsko 1 800, Malta 370 a Slovinsko 2 500.

➤ **Systém ECRIS stále nebyl vždy používán na vyžádání informací o předchozích odsouzeních**

Navzdory nárůstu celkového počtu žádostí problém, který byl zaznamenán v předchozích statistických zprávách a který spočívá v tom, že **některé členské státy neposílají téměř žádné žádosti** (Řecko) nebo že **zasílají pouze málo žádostí** v poměru k počtu jejich obyvatel, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států EU (Bulharsko, Estonsko, Maďarsko, Irsko, Itálie, Lotyšsko, Malta a Slovinsko), stále přetrvává a týká se převážně **týchž členských států**.

Několik členských států **používá systém ECRIS výlučně nebo téměř výlučně pro účely trestního řízení** (Belgie, Chorvatsko, Maďarsko, Irsko, Itálie, Lucembursko, Slovinsko a Slovensko). Jiné členské státy požadují informace **téměř výlučně pro jiné účely než pro trestní řízení** (Česko, Kypr, Řecko a Španělsko).

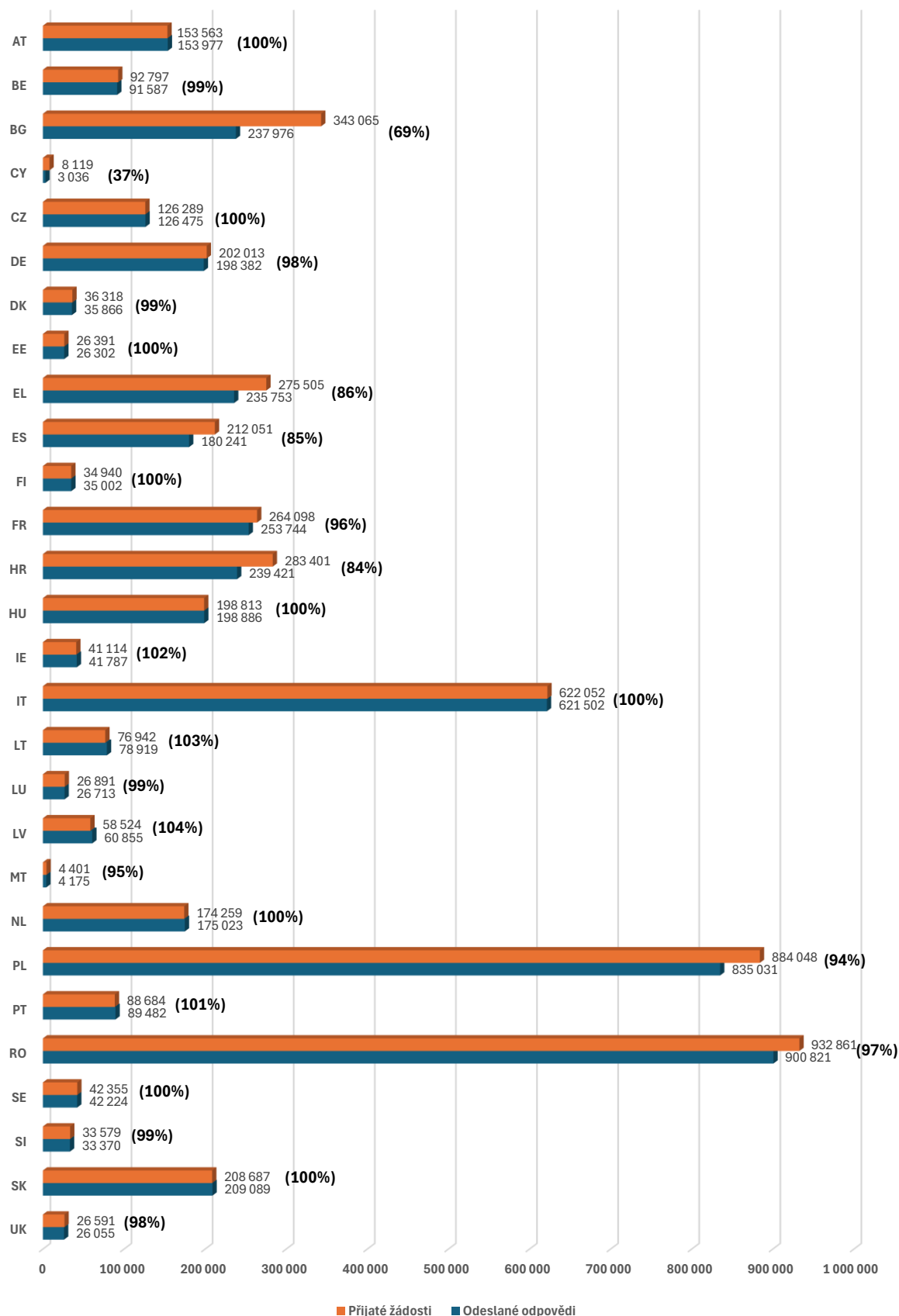
2.6 Odpovědi na žádosti

Níže uvedený graf ukazuje celkový počet a procento odpovědí zaslaných jednotlivými členskými státy v letech 2020–2024 v porovnání s počtem odpovídajících žádostí o informace, které byly obdrženy²⁶.

²⁶

Roční údaje za toto období viz oddíl 2.5 pracovního dokumentu útvarů Komise.

**Celkový počet přijatých žádostí a odeslaných odpovědí podle členských států,
2020–2024**

Členské státy odeslaly v letech 2020–2024 celkem téměř **5,2 milionu odpovědí na žádosti o informace**. Počet žádostí přijatých v tomto období se v jednotlivých členských státech značně lišil, a to od 933 000 žádostí obdržených Rumunskem a 884 000 žádostí obdržených Polskem až po 4 400 žádostí obdržených Maltou. Tyto rozdíly vysvětlují zejména dva faktory: celkový počet obyvatel členského státu a počet jeho státních příslušníků pobývajících v jiných členských státech.

Členské státy, které v pětiletém vykazovaném období **odpověděly na nejvyšší počet žádostí** v absolutních číslech (tj. nikoli nezbytně v největším poměru k tomu, co obdržely), byly Rumunsko (901 000 odpovědí – 17,5 % všech odpovědí zaslaných prostřednictvím systému ECRIS), Polsko (835 000 – 16 %) a Itálie (621 000 – 12 %)²⁷.

Zatímco všechny členské státy na žádosti obecně reagují, v letech 2020–2024 **nebyla přijata odpověď na 317 000 žádostí o informace**. Až třetina členských států zaslala méně odpovědí, než kolik žádostí obdržela, přičemž v průměru **zůstalo bez odpovědi přibližně 5,8 % žádostí, což představuje nárůst ze 4,1 % v roce 2019 a 3,6 % v roce 2016**. Tato rostoucí tendence neplnit povinnost reakce na žádosti o informace je vzhledem k možným tragickým důsledkům znepokojující.

Pokud jde o členské státy, které obdržely nejvyšší počet žádostí, Bulharsko neodpovědělo na 31 % přijatých žádostí (105 000), Chorvatsko na 15,5 % (44 000), Španělsko na 15 % (39 800), Řecko na 14 % (39 800), Polsko na 5,5 % (49 000), Francie na 4 % (10 400) a Rumunsko na 3,4 % (32 000). Itálii, členskému státu, který obdržel třetí nejvyšší počet žádostí, se podařilo odpovědět téměř na všechny z nich.

Kypr byl členským státem s **nejvyšším procentem žádostí, na které nebylo odpovězeno** (62 % obdržených žádostí). Naopak v Lotyšsku, Litvě, Irsku a Portugalsku počet odeslaných odpovědí v tomto období převyšoval počet přijatých žádostí o 1 % až 4 %, což mohlo být důsledkem odeslání nevyřízených odpovědí. Podrobná analýza statistik jednotlivých členských států týkajících se odpovědí na žádosti viz oddíl 3 pracovního dokumentu útvarů Komise.

➤ **Rostoucí počet nezodpovězených žádostí o informace**

Zatímco všechny členské státy obecně na žádosti reagují, **v letech 2020–2024 nebyla přijata odpověď na 317 000 žádostí o informace**. To odpovídá **5,8 % všech žádostí, což je nárůst ze 4,1 % v roce 2019**. Rostoucí tendence porušovat povinnost reakce na žádosti o informace je vzhledem k možným tragickým důsledkům znepokojující. Mezi členské státy, které neodpověděly na nejvyšší procento obdržených žádostí, patří Kypr, Bulharsko, Chorvatsko, Španělsko a Řecko.

2.7 Odpovědi nesplňující zákonné lhůty

Dalším opakujícím se problémem je neposkytnutí odpovědí na žádosti v zákonných lhůtách²⁸. Níže uvedené grafy poskytují přehled o celkových objemech a procentech odpovědí zaslaných

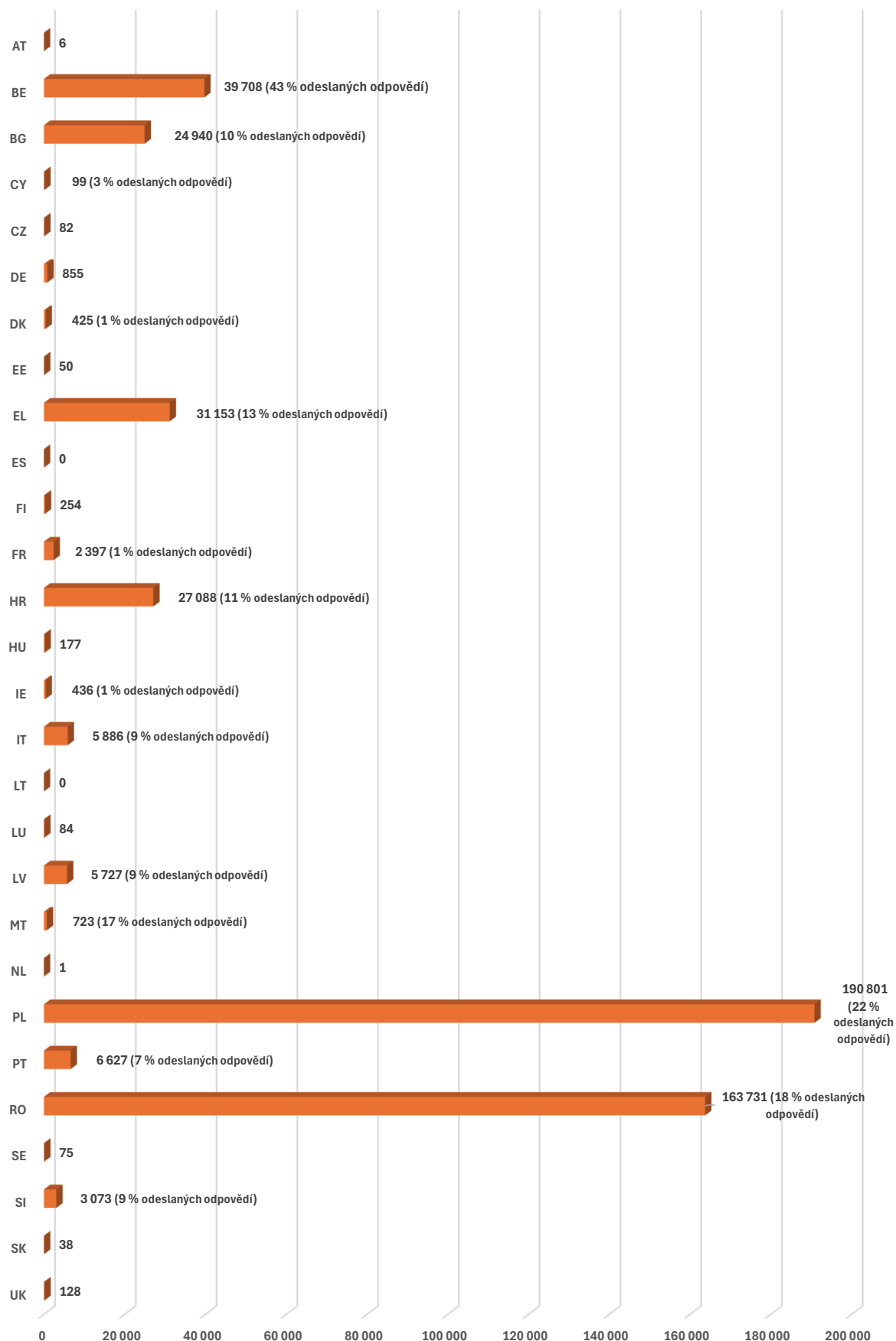
²⁷ Následovalo několik členských států, z nichž každý představoval přibližně 5 % všech odpovědí zaslaných prostřednictvím systému ECRIS: Francie (254 000 odeslaných odpovědí), Chorvatsko (239 000), Bulharsko (238 000) a Řecko (235 800).

²⁸ Viz oddíl 1.2 výše.

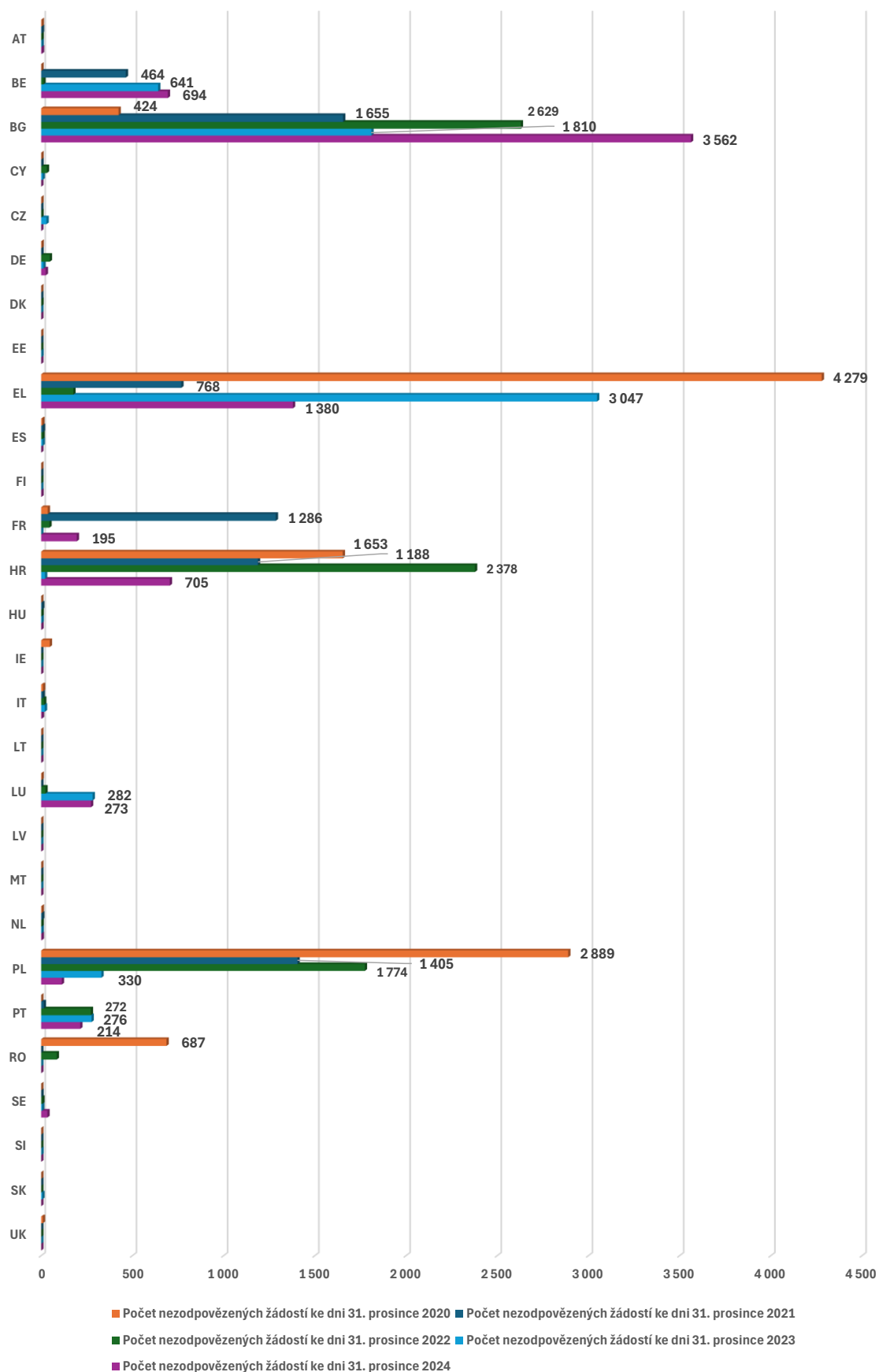
po uplynutí zákonných lhůt v letech 2020–2024 pro všechny členské státy a přehled žádostí, u nichž lhůta pro odpověď uplynula, zaevidovaných na konci každého kalendářního roku²⁹.

²⁹ Další informace viz pracovní dokument útvarů Komise: roční údaje o odpovědích zaslaných po zákonné lhůtě jsou uvedeny v oddíle 2.6 a statistiky jednotlivých členských států o opožděných odpovědích v oddíle 3.

Celkový počet odpovědí odeslaných po lhůtě podle členských států, 2020–2024

Počet nezodpovězených žádostí k poslednímu dni každého roku podle členských států

V období 2020–2024 bylo více než **500 000 odpovědí odesláno po zákonné lhůtě**, což představuje **9,7 % celkového** počtu odpovědí odeslaných v tomto období. Kromě toho bylo zaevidováno **38 000 žádostí, u nichž uplynula lhůta pro odpověď**, což představuje **0,7 %** všech žádostí.

Tato čísla svědčí o **výrazném zlepšení**, pokud jde o včasné odpovědi na žádosti. Ve srovnání s referenčními údaji za rok 2019³⁰ **klesl počet opožděných odpovědí o polovinu** a počet **žádostí, u nichž uplynula lhůta, se snížil více než pětkrát**.

Navzdory celkovému poklesu počtu odpovědí nesplňujících zákonné lhůty v několika členských státech přetrvává problém opožděných odpovědí, který byl zaznamenán již v předchozích statistických zprávách. Zatímco u velké většiny členských států zůstává počet opožděných odpovědí pod 0,5 %, **potíže s dodržováním lhůt** se týkají především těch **členských států, které čelily velkému množství žádostí o informace**³¹ (PL: v letech 2020–2024 bylo 22 % odpovědí zasláno pozdě, což představuje 190 800 opožděných odpovědí), RO (18 %; 163 700), EL (13 %; 31 200), HR (11 %; 27 000), BG (10 %; 24 900), IT (9 %; 5 900)), ale také několik dalších členských států (BE (43 %; 39 700), MT (17 %; 700), LV (9 %; 5 700), SI (9 %; 3 000), PT (7 %; 6 600)).

Problém žádostí, u nichž **uplynula lhůta pro odpověď**, což vedlo k opožděným odpovědím nebo k tomu, že odpověď nebyla poskytnuta vůbec, **byl okrajový**. Týkal se 3,5 % žádostí v Řecku (9 600 žádostí po lhůtě k odpovědi), 3 % žádostí v Bulharsku (10 100), 2 % žádostí v Chorvatsku (5 900), 2 % žádostí v Belgii (1 800), 2 % žádostí v Lucembursku (600), 1 % žádostí v Polsku (6 500) a 1 % žádostí ve Francii (1 600).

➤ **Výrazné zlepšení v odpovědích na žádosti ve lhůtě**

Ve srovnání s referenčními údaji za rok 2019 **se počet opožděných odpovědí v období 2020–2024 snížil o polovinu** a počet **žádostí, u nichž uplynula lhůta pro odpověď, se snížil více než pětkrát**. Přesto bylo **500 000 odpovědí zasláno po zákonné lhůtě (9,7 % z celkového počtu odpovědí)** a bylo zaevidováno **38 000 žádostí, u nichž lhůta pro odpověď uplynula (0,7 % všech žádostí)**.

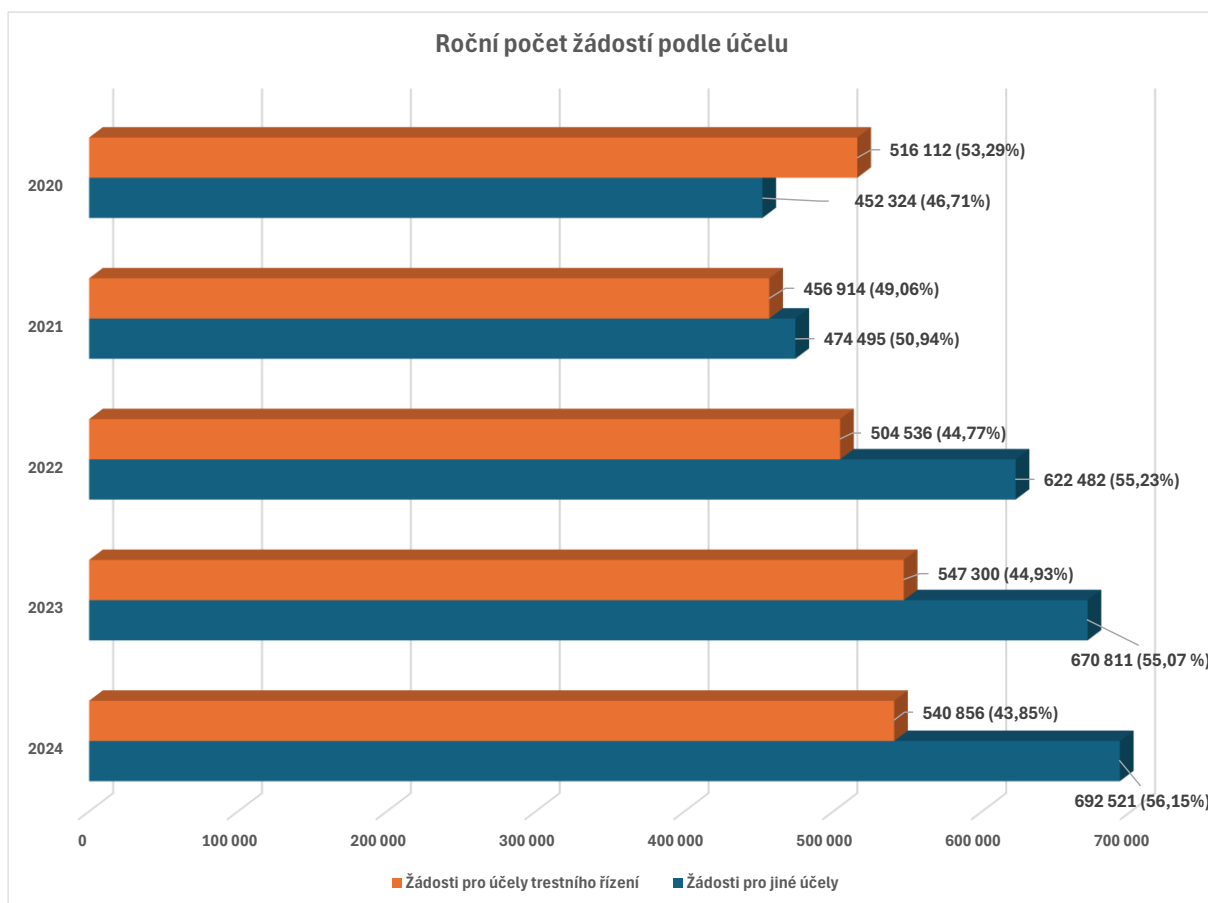
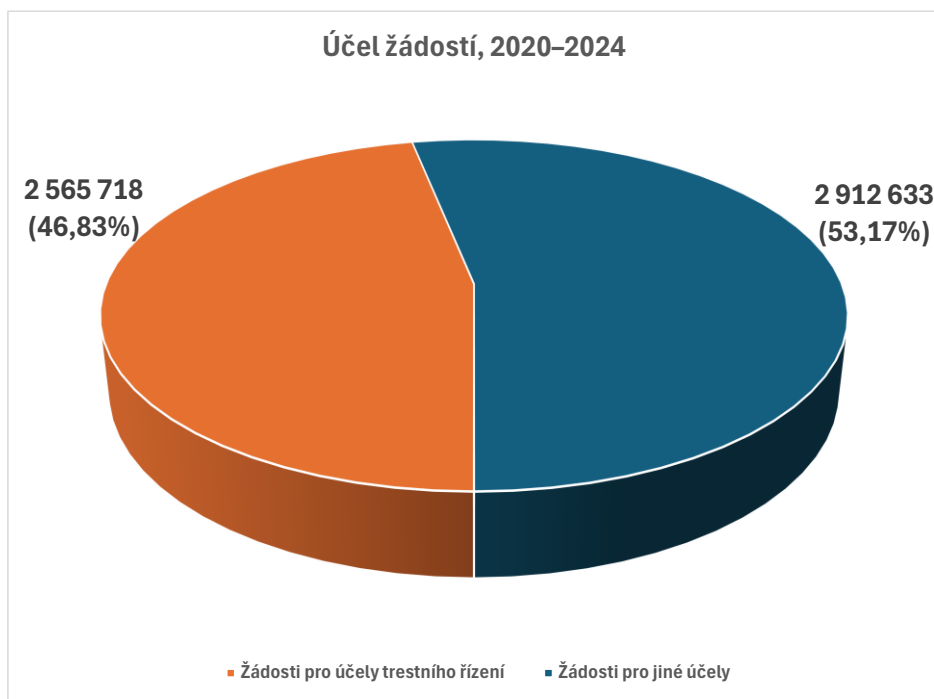
Problém opožděných odpovědí se týkal především členských států, které čelily velkému množství žádostí o informace (Polsko, Rumunsko, Řecko, Chorvatsko, Bulharsko a Itálie), ale nejen jich (Belgie a Malta).

2.8 Žádosti pro účely trestního řízení a pro jiné účely

Níže uvedené grafy znázorňují příslušné podíly žádostí pro účely trestního řízení a žádostí pro jiné účely ve vykazovaném období 2020–2024 jako celku a v jednotlivých letech.

³⁰ 190 000 opožděných odpovědí (18,4 % všech odpovědí); 42 000 žádostí, u nichž uplynula lhůta pro odpověď.

³¹ S výjimkou Francie.

Po mnoho let bylo procento žádostí pro jiné účely než trestní řízení na průměrné úrovni 20 % všech žádostí. Jak bylo uvedeno výše, rok **2019** přinesl **zásadní změnu** ve využívání systému, do něhož se začalo nahlížet stejně často pro účely trestního řízení jako pro jiné účely (50/50 %).

Tento trend pokračoval i v následujících letech a v roce **2024** dosáhl počet **žádostí pro jiné účely než trestní řízení 56 % všech žádostí**, což představuje **692 500 žádostí**. Počet žádostí pro účely trestního řízení zůstal stabilní, přibližně **540 000**.

Nárůst žádostí pro jiné účely než trestní řízení je způsoben hlavně **výrazným nárůstem počtu žádostí pro účely náboru** na profesionální nebo organizované dobrovolné činnosti zahrnující **přímý a pravidelný kontakt s dětmi**, a to v souladu se **směrnicí 2011/93/EU**³². V roce **2024** bylo odesláno celkem **233 400** takových žádostí, což je výrazný nárůst oproti 115 000 žádostí odeslaných v roce 2019. Druhým faktorem, který k tomu přispěl, byl **téměř dvojnásobný nárůst počtu obecných žádostí pro administrativní účely** ve srovnání s rokem 2019, což v roce 2024 znamenalo 34 100 takových žádostí. Za třetí, počet žádostí týkajících se **prověřování pro potřeby zaměstnavatele** byl v roce 2024 **sedmkrát** vyšší než v roce 2019, a to 14 000. **Roční počet žádostí fyzických osob o vlastní výpis z rejstříku trestů** zůstává od roku 2019 na téměř stejné vysoké úrovni **380 400 žádostí**.

Za nárůst počtu žádostí pro jiné účely než trestní řízení je odpovědné především **Německo**, přičemž v letech 2020–2024 byly odeslány téměř **dva miliony takových žádostí (68 % všech žádostí pro jiné účely)**.

V roce 2024 většinu žádostí pro jiné účely než trestní řízení stále podávaly **fyzické osoby, které chtěly získat vlastní výpisy z rejstříků trestů: 55 % žádostí pro jiné účely než trestní řízení** a 31 % všech odeslaných žádostí. Podíl žádostí se pro tyto účely však snížil ze 70 % v referenčním roce 2019. Druhý nejvyšší počet žádostí se týkal **náboru v souladu se směrnicí 2011/93/EU (34 % žádostí pro jiné účely než trestní řízení)**³³, oproti 22 % v roce 2019). Podíl obecných žádostí pro **administrativní účely** se zvýšil z 3,8 % žádostí pro jiné účely než trestní řízení v roce 2019 na **5 % v roce 2024** (a 3 % všech žádostí), což je třetí nejvyšší podíl. Počet žádostí za účelem **získání jiného státního občanství** byl v roce 2024 čtyřikrát vyšší než v roce 2019 a umístil se na čtvrtém místě s **2,5 % (17 400)**. A konečně žádosti týkající se **prověřování pro potřeby zaměstnavatele** představovaly **2 % žádostí pro jiné účely než trestní řízení**³⁴.

Vzhledem k tomu, že **použití kategorií účelů žádostí** při podávání žádostí o informace prostřednictvím systému ECRIS se v jednotlivých členských státech **značně liší**, není možné ze současných statistik vyvodit jednoznačné závěry ohledně počtu žádostí v jednotlivých **podkategoriích**. Některé členské státy mají tendenci používat pouze obecné kategorie žádostí, např. „administrativní účel“ nebo „ověření pro potřeby zaměstnavatele“, místo toho, aby uváděly konkrétní účel žádosti.

Ze statistik rovněž vyplývá, že **několik členských států využívá systém ECRIS výlučně nebo téměř výlučně pro účely trestního řízení** (Belgie – 100 % žádostí; Maďarsko a Slovinsko – 99 %; Chorvatsko a Lucembursko – 96 %; Irsko – 93 %; Itálie – 91 %; Slovensko – 86 %). Na druhou stranu některé členské státy požadují informace **téměř výlučně pro jiné účely než trestní řízení** (Španělsko – 97 % žádostí; Řecko – 93 %; Česko – 88 %; Kypr – 97 % žádostí v letech 2022 a 2024). Obě tyto tendence vedou k nedostatku důležitých informací, což může mít tragické následky.

³² Směrnice 2011/93/EU o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

³³ 19 % všech podaných žádostí.

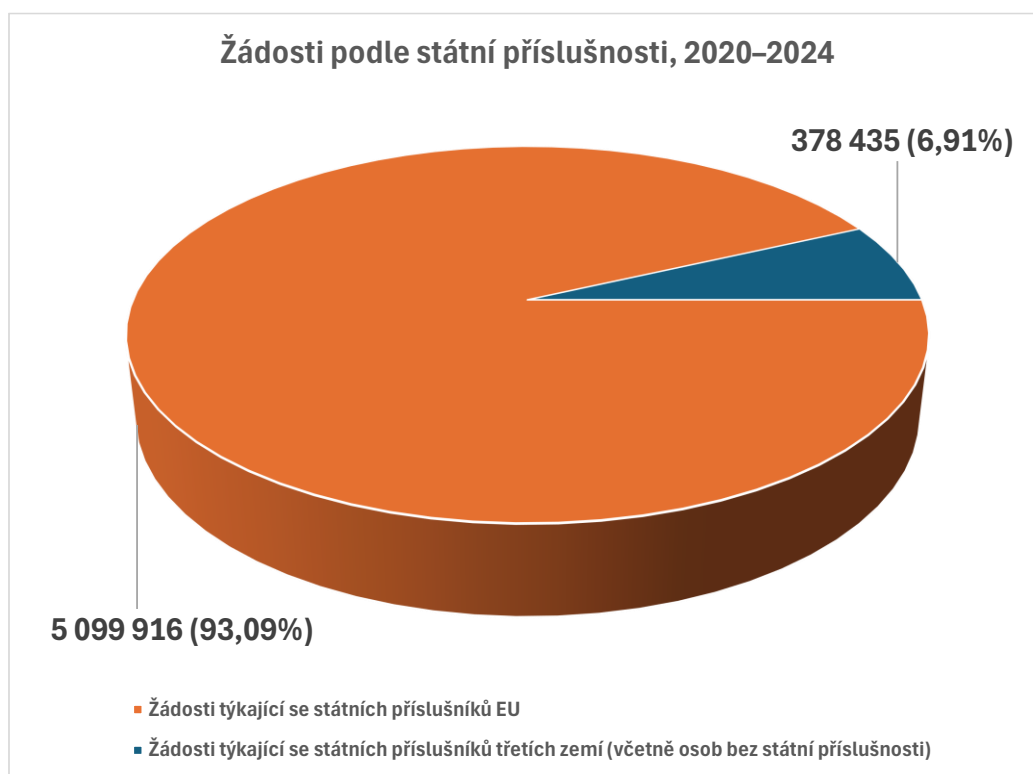
³⁴ Podrobnější informace o počtu žádostí u jednotlivých kategorií účelů v letech 2020–2024 viz oddíl 2.7 pracovního dokumentu útvarů Komise.

- **Systém ECRIS se používá častěji pro jiné účely než pro účely trestního řízení**
V roce 2019 začala zásadní změna ve využívání systému ECRIS: do systému se stále častěji nahlíželo pro jiné účely než trestní řízení (např. prověřování před nástupem do zaměstnání, žádosti o vlastní výpis z rejstříku trestů atd.). V roce 2024 tyto žádosti dosáhly **56 % všech odeslaných žádostí, což představuje 692 500 žádostí.**

Tento nárůst je způsoben zejména třemi faktory. Za prvé, **zdvojnásobení počtu žádostí za účelem náboru pro činnosti zahrnující kontakt s dětmi** v souladu se **směrnicí 2011/93/EU** oproti roku 2019 (233 400 žádostí, což představuje 34 % žádostí pro jiné účely než trestní řízení). Za druhé, **vysoký počet žádostí fyzických osob o vlastní výpis z rejstříku trestů** (380 400 žádostí, 55 %). Za třetí, **téměř dvojnásobný počet obecných žádostí pro administrativní účely** (34 100 žádostí, 5 %).

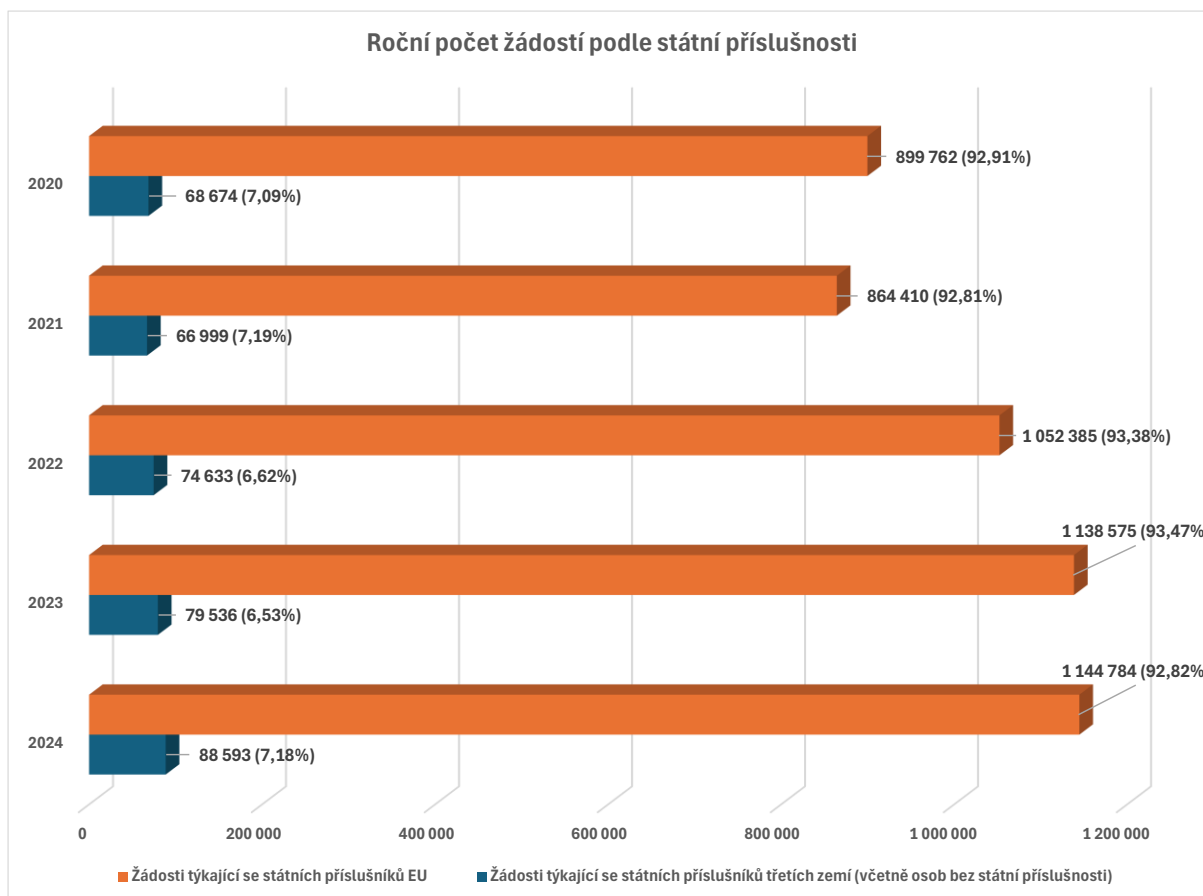
2.9 Žádosti týkající se státních příslušníků EU a státních příslušníků třetích zemí

Níže uvedené grafy znázorňují příslušné podíly žádostí týkajících se státních příslušníků EU a žádostí týkajících se státních příslušníků třetích zemí ve vykazovaném období 2020–2024 jako celku a v jednotlivých letech³⁵.

³⁵

Viz také tabulka v oddíle 2.8 pracovního dokumentu útvarů Komise.

V průměru se **93 %** všech žádostí zaslaných v letech 2020–2024 týkalo **státních příslušníků EU**, zatímco přibližně **7 %** (378 400 žádostí) se **týkalo státních příslušníků třetích zemí**. Podíl žádostí u osob bez státní příslušnosti byl zanedbatelný (0,01 %, 550 žádostí).

Ačkoli **podíl žádostí o informace týkajících se státních příslušníků třetích zemí** zůstává od roku 2019 **na stejné úrovni**, **skutečný počet těchto žádostí** neustále roste a **v roce 2024 dosáhl 88 600**.

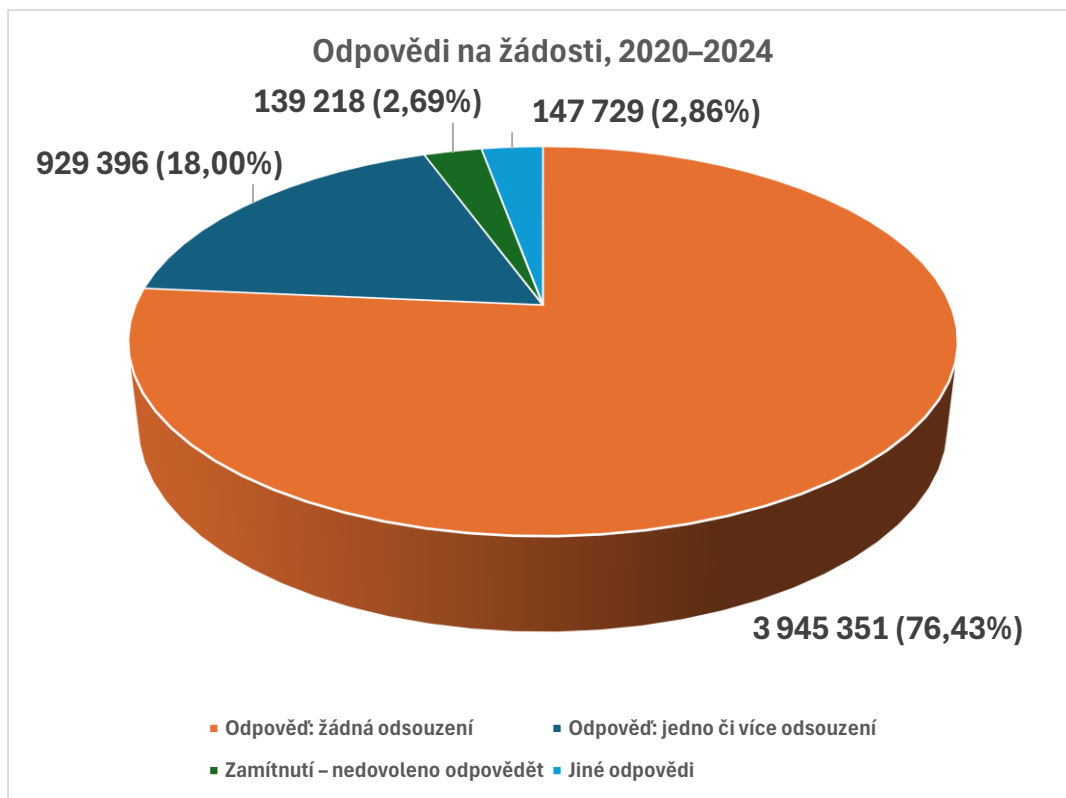
V roce 2019 byl přijat doplňující právní předpis³⁶, kterým se zřizuje centralizovaný systém ECRIS-TCN. Tento systém umožňuje účinnou identifikaci členských států, které mají v rejstříku trestů informace o státních příslušnících třetích zemí odsouzených v EU. Jakmile bude systém uveden do provozu, umožní účinnější výměnu informací o státních příslušnících třetích zemí prostřednictvím systému ECRIS, což by mělo vést k výraznému nárůstu počtu žádostí o informace.

➤ **Systém ECRIS se používá pro státní příslušníky třetích zemí stále jen zřídka**
 V období 2020–2024 se v průměru **93 %** všech žádostí týkalo **státních příslušníků EU** a zhruba **7 %** **státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti**. Počet žádostí o informace o státních příslušnících třetích zemí od roku 2017 neustále **roste** a **v roce 2024 překročil 88 000**. Očekává se, že uvedení systému **ECRIS-TCN** do provozu povede k výraznému nárůstu počtu výměn týkajících se státních příslušníků třetích zemí prostřednictvím systému ECRIS.

³⁶ Nařízení (EU) 2019/816, kterým se zřizuje ECRIS-TCN (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 1), směrnice (EU) 2019/884.

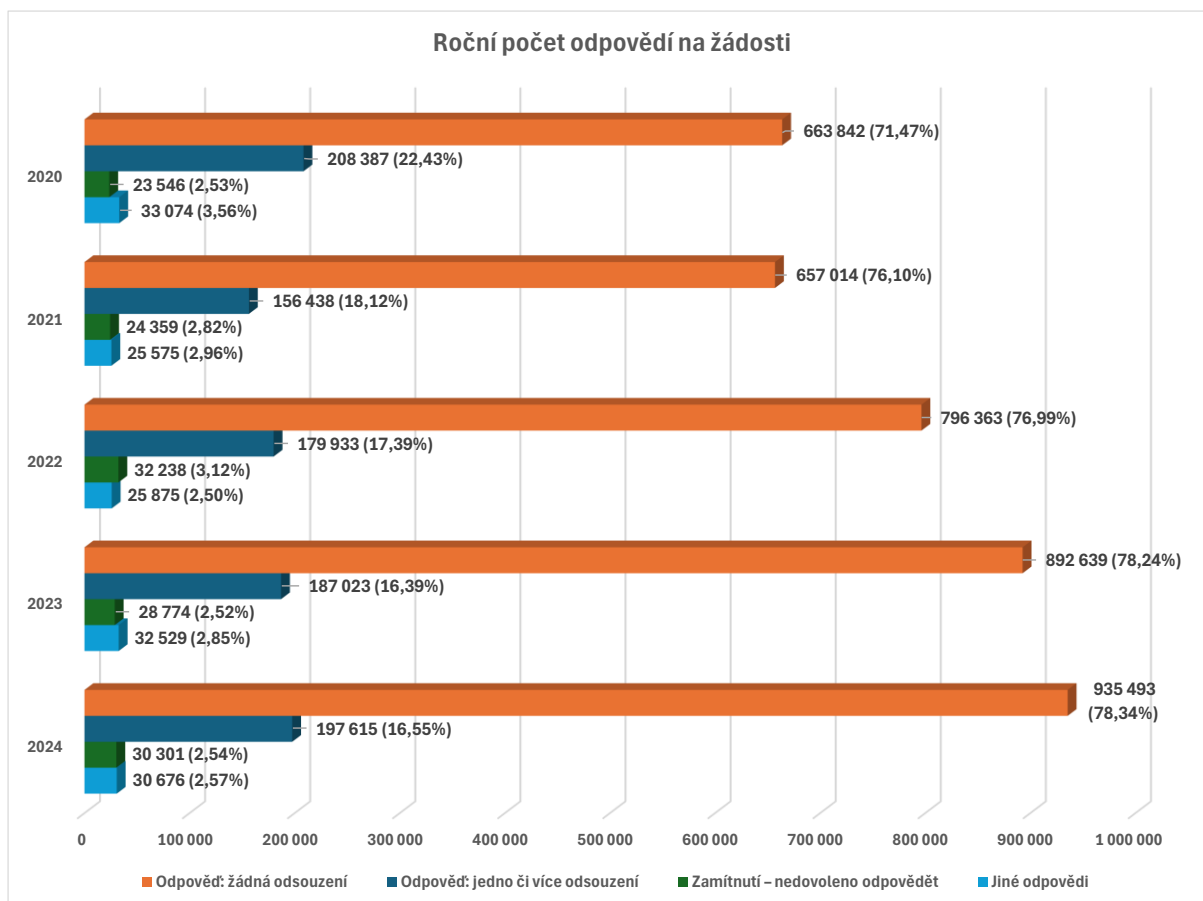
2.10 Odpovědi obsahující informace o odsouzeních

Níže uvedené grafy znázorňují příslušné podíly odpovědí na žádosti obsahující informace o jednom či více odsouzeních, odpovědí neobsahujících informace o odsouzení, zamítnutí žádostí a jiných odpovědí ve vykazovaném období 2020–2024 jako celku a v jednotlivých letech³⁷.

³⁷

Viz poznámka pod čarou 11. Viz také tabulka v oddíle 2.9 pracovního dokumentu útvarů Komise.

Za třináct let od zahájení provozu systému ECRIS **obsahovalo informace o předchozích odsouzeních v průměru 23 % odpovědí**. To znamená, že v **téměř jednom ze čtyř případů byla dotčená osoba dříve jednou nebo vícekrát odsouzena**, což prokazuje hodnotu systému ECRIS jako nástroje na získávání informací z rejstříků trestů.

Po mnoho let zůstávalo toto procento na stabilní úrovni kolem 30 %, než **v roce 2019 náhle pokleslo na 19 %** a poté na **16,6 % v roce 2024**, souběžně s dramatickým nárůstem počtu žádostí pro jiné účely než pro trestní řízení. Je **dobrým znamením**, že většina fyzických osob, které byly předmětem žádostí o informace týkající se například prověřování pro účely náboru, získání licence nebo administrativních účelů, nebyla dříve odsouzena.

V roce **2024** představovaly **odpovědi obsahující informace o odsouzení 197 600** odpovědí na všechny žádosti o informace (oproti 188 000 v roce 2019). Odpovědi neobsahující informace o odsouzení tvořily 78 % všech odpovědí a jiné odpovědi a zamítnuté žádosti představovaly 5 % z celkového počtu.

- **Pouze 16,6 % odpovědí odhalilo existenci předchozího trestního odsouzení**
 Za třináct let od zahájení provozu systému ECRIS **obdrželo odpověď obsahující informace o předchozích odsouzeních** dotčené osoby v průměru **23 % žádostí o informace**. S dramatickým nárůstem počtu žádostí pro jiné účely než trestní řízení od roku 2019, kdy dotčené osoby nebyly obvykle dříve odsouzeny, **tento podíl nadále klesal a v roce 2024 dosáhl 16,6 %**. I v tomto roce obsahovalo informace o předchozích odsouzeních více než **197 000 odpovědí**.